

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 402/2016
19.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Б.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. В.П., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Одељење за претходни поступак Спк 250/15 од 24.12.2015. године и Вишег суда у Београду Кв 308/16 од 23.02.2016. године, у седници већа одржаној 19.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.М., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Одељење за претходни поступак Спк 250/15 од 24.12.2015. године и Вишег суда у Београду Кв 308/16 од 23.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Спк 250/15 од 07.10.2015. године прихваћен је споразум о признању кривичног дела Ск 248/15-Кто 325/15 од 28.09.2015. године закључен између Вишег јавног тужилаштва у Београду и окр. Б.М. Истом пресудом окр. Б.М. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и изречена му је мера безбедности одузимања предмета као и мера безбедности обавезног лечења наркомана.

Решењем Вишег суда у Београду, Одељење за претходни поступак Спк 250/15 од 24.12.2015. године делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца по службеној дужности адв. В.П. и на терет буџетских средстава досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 23.250,00 динара. Истим решењем захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца по службеној дужности адв. В.П. је у преосталом делу одбијен као неоснован.

Одлучујући о жалби браниоца адв. В.П. изјављеној против решења Вишег суда у Београду, Одељења за претходни поступак Спк 250/15 од 24.12.2015. године, Виши суд у Београду је решењем Кв 308/16 од 23.02.2016. године, одбио жалбу као неосновану.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац по службеној дужности окр. Б.М. адв. В.П., због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и оба решења преиначи тако што ће усвојити захтев за исплату награде за присуствовање рочишту поводом предлога за одређивање притвора које је одржано дана 10.09.2015. године у складу са важећом тарифом и правилником.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окр. Б.М., адв. В.П., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

У конкретном случају окр. Б.М. је решењем Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт 854/15 од 08.09.2015. године постављен бранилац по службеној дужности и то адв. В.П., на основу члана 76. став 1. у вези члана 74. став 1. тачка 3. ЗКП, јер је у односу на окривљеног донето решење о задржавању а окривљени није изабрао браниоца у смислу члана 68. став 1. тачка 3. и 4. и члана 75. ЗКП. У оваквом случају обавезна одбрана траје од лишења слободе па до правноснажности решења о укидању мере, а у сваком случају обавезна одбрана траје до правноснажног окончања кривичног поступка.

Како је кривични поступак према окр. Б.М. правноснажно окончан доношењем пресуде Вишег суда у Београду Спк 250/15 од 07.10.2015. године, а захтев за заштиту законитости је након правноснажности пресуде поднео адвокат В.П., који је окривљеном у том поступку био постављен за браниоца по службеној дужности и то, за време трајања изречене мере задржавања, то овај бранилац из изнетих разлога, а имајући у виду цитиране законске одредбе, након правноснажно окончањог поступка, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости.

Осим тога одредбом члана 71. став 5. ЗКП прописано је да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, па следствено цитираној законској одредби, по оцени Врховног касационог суда, бранилац није овлашћен да захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу подноси у своју корист, већ је овлашћен да то учини искључиво у корист окривљеног, што конкретно није

случај, па је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окр. Б.М., адв. В.П. оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.